

ЛЮДИНА ЯК ТВОРІННЯ І ТВОРЕЦЬ КУЛЬТУРИ

Актуальність- на сьогодні культура є невід'ємною частиною людського існування. Люди витрачають більшість свого вільного часу на культуру, не усвідомлюючи цього. Перегляд фільму, читання книги або просто прослуховування музики - все це називається культурою. Завдяки культурним цінностям людина розвиває свій внутрішній світ, себе, що сьогодні дуже важливо. Тому тема взаємодії людина і культура настільки актуальною.

Мета дослідження-проаналізувати вплив людини на культуру, описати зв'язок і взаємозалежність людини і культури.

Об'єкт дослідження-людина

Предмет дослідження-культура

Культура - це реалізація людської творчості та свободи. Однак культура дуже просто знаходить подібність незалежного життя: воно закріплено в символічних формах, які передаються у спадок кожному поколінню у готовій формі та виступають універсальними зразками. Існує надіндивідуальна логіка культури, яка не залежить від особистості і визначає думки та почуття великої групи людей. Тому справедливо сказати, що і культура створює людину. Однак ця формула буде справедливою, доки ми пам'ятаємо що сама культура є продуктом людської творчості: саме людина через культуру відкриває і змінює світ і себе. Людина є творцем, і лише через цю обставину - створення культури. Завдяки культурі людина може долучитися до творчих здобутків багатьох геніїв, роблячи їх плацдарм для нової творчості. Але це залучення здійснюється лише тоді, коли людина починає не просто споглядати культурні символи, а відроджувати культурні значення у своїй власній душі і творчості. Культура та її значення живуть не самі по собі, а лише завдяки творчій діяльності натхненної ними людини. Якщо людина відвертається від культурного значення, вони вмирають, а від культури залишається символічне тіло, з якого вийшла душа. Культура є основою людської творчості, але вона також тримає його в семантичних рамках, у полоні його символічних зразків. Але на переломі в епоху великих культурних потрясінь раптом виявляється, що старі значення вже перестають задовольняти людину тим, що вони стискають людський дух.. Культура - сукупність способів і методів матеріальної і духовної діяльності людини, об'єктивно втілена в матеріальних і духовних носіях, які передаються наступному поколінню. Вона інтегрована у різні сфери людського життя. Також культура - це художні полотна та архітектурні споруди, наукові досягнення та освіта, результати матеріального виробництва і моралі, поетична творчість і виховання людини. Це також шлях і результат самоствердження людини у всіх сферах суспільного життя. [3,с.16-25] У всі часи людина була творцем матеріальної та духовної культур, вмiла створити щось нове, незважаючи на умови влсного життя. Якщо творчість була можливою навіть у умови рабів, у концтаборах, тюрмах, то створення культури не залежить від соціальної умови життя людей. Тут важливі здібності. Однак відомо, що людина не народжується з готовими творчими здібностями, вони розвиваються в результаті входження людини у світ людей, його соціалізації. В міру розвитку особистості визначається можливість реалізації її творчого потенціалу, особливості взаємодії цієї людини зі світом дорослих, зв'язків з громадськістю та весь набір індивідуально визначених контактів зі світом. Мірою всебічного розвитку творчих здібностей є свобода і широта спілкування людина з культурою в процесі її розвитку, а також активність особистості в розкритті світу культурних цінностей. Сам процес розвитку особистості - це творчий процес, створення людини як істоти творчої. реалізації творчого потенціалу людини. [2,с.205] Людина виступає творцем своєї культури. Культура завжди існує як певна традиція. Кожне культурне середовище прагне підтримувати власну стабільність, соціально обумовлений статус, певну культурну атмосферу. Але культура розвивається як постійне завищення цінностей, творчість - це завжди прорив у невідоме. Тому завжди є люди, які наважуються розвивати свій погляд на речі, свої світоглядні системи, збираючись порвати застарілі системи поглядів. Ці люди - генії людства і творці чогось нового в культурі. Створення культури в усіх сферах спрямоване на досягнення певної досконалості, найвищого рівня або найвищої якості як у знаннях, так і в мистецтві, моралі, культурі людських відносин. Справжня культура несумісна з затовпом, вона орієнтована на особистість і створюється особистістю. Це не означає, що хтось позбавлений ролі творця культури. Адже кожен людина творить себе, вона завжди є продуктом культурного саморозвитку. Людська геніальність полягає у здатності бачити звичайне з іншого боку, інакше, ніж бачать інші. Світ культури розвивається лише там, де мають вільний простір пошук, переоцінка того, що здається кожному аксіомою, звичайним. [4,с.15-17] Культура в своєму розвитку демократизується, це не означає, що створення культури цінності починає залучати все людство. Як створити людину, не вирішують на референдумах. Тому що процес творчості - один із найправдивіших людських вчинків, який залежить лише від особистості самого творця і не може виконуватися за будь-якими загальними вказівками, за розпорядженням чи порядком. Творчість завжди суб'єктивна, культура завжди об'єктивна,- це властивість суспільства, підпорядковане своїм законам і певною мірою відчужене від свого творця. Трагедія несутимість творчості з її наслідками характерна для будь-якого людського життя. Але творці культури відчувають це гостріше, бо роблять прорив у нове, випереджаючи час. [1, с.75-82] Отже, можливості людини, як доводить наука, невичерпні. Ми зараз не використовуємо малу частину своїх здібностей. Тому ми повинні постійно дбати про розширення реалізації наших можливостей, маючи на увазі, що саме всебічний розвиток наших здібностей і їх використання на благо людства - це єдиний людський спосіб самоствердитися у світі, засіб самозбереження -збереження у Всесвіті.

Список використаних джерел

1. Гончарук Т. В. Специфіка української ментальності // Науковий часопис Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова. Серія 7. Релігієзнавство. Культурологія. Філософія. Збірник наукових праць. - К.: КНП. - 2005. - С.75-82.
2. Ніколова Н. І. Культурологія : культурогенез. -2010 -205 с.
3. Стьопін В'ячеслав // Психологія і суспільство. – 2015. – № 1. – С. 16-25.
4. Філософські погляди І. Златоуста [Текст] / Полухтович Т. // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка. Серія: Філософія. – 2006. – №14. – С. 15-17.